

ἀηθίαν τοῦ νὰ ἐξετάσωμεν μὲ ἄκραν ἐπίστασιν καὶ ἐπιμονήν, ἂν τὸ φορτικὸν αὐτὸ ξενολόγημα ἔχη καμμίαν σχέσιν, ἢ ἀναλογίαν μὲ τὴν πάτριον γλῶσσαν μας.

§ νδ. Στιχουργία μακαρονική λέγεται εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν διάλεκτον, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν, ἓνα ποίημα συνθεμένον εἰς φράσιν λατινικὴν, καὶ συγκείμενον ἀπὸ λέξεις χυδαίικας μετασχηματισμένας κατὰ τὸν τύπον τῆς λατινικῆς Γλώσσης. Μακαρονίζει λοιπὸν, ἂν ἡ ἔκφρασις αὐτῆ φιλολογικῶς ἐπιτρέπεται, ὡς πρὸς τὴν διάλεκτον τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Φραντζέζων, σημαίνει τὸ νὰ ἐκφέρῃ τινὰς τὰς δημοτικῶς συνήθεις Ἰταλικὰς, ἢ Γαλλικὰς λέξεις μὲ σχηματισμὸν Λατινικὸν (α) τὸ ὁποῖον παρασῆνει μίαν γελοιώδη τῶντι νόθευσιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτῆρος καὶ τύπου καὶ τῶν δύο ἀμειβαίως διαλέκτων. Ἡ τοιαύτη νόθευσις ὡς πρὸς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν διάλεκτον εἶναι, κατὰ πάντα λόγον τεχνολογικῆς θεωρίας, ἐλάττωμα οὐσιῶδες ἐκφράσεως, καθ' ὅτι καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη αὐτῶν τῶν δύο διαλέκτων, μ' ὄλον ὁποῦ ἀμφότεραι συνεμορφώθησαν, τρόπον τινα, ἀπὸ τὴν Λατινικὴν, εἶναι ὅμως ἀπ' αὐτὴν ξεχωρισμένα καὶ κατὰ τὴν προφοράν, καὶ κατὰ τὸ σχῆμα τῶν λέξεων, καὶ καθ' ὅλην τοῦ λόγου τὴν κατασκευήν.

§ ξ. Ὡς πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς ὅμως Κοινὴν Ἑλληνικὴν Διάλεκτον, ἡ τοιαύτη νόθευσις φυσικῶ τῷ λόγῳ οὐκ ἐνδέχεται. Ἐπειδὴ ἡ Διάλεκτός μας εἶναι φύσει Ἑλληνικὴ, καὶ ἀκολουθῶς ἀχώριστος ἀπὸ τὸν ἴδιον φυσικὸν τύπον καὶ χαρακτῆρα τῆς

(α) Τοιοῦτον εἶναι τὸ τοῦ Μολιέρ κωμωδούμενον « Dignus dignus » est intrare in nostro docto corpore. »

Κανένας ὅμως μέχρι τοῦδε δὲν ἐτόλμησε νὰ εἰπῇ ὅτι ὁ Ὁράσιος μακαρονίζει ἄταν λέγῃ « Versus malè tornatos, κ. τ. λ. »

